

28e zondag: Welk kleed draag jij?

Een van de meest spontane uitnodigingen van een bruidspaar ontvingen wij toen ik kort na de opening van het IJzeren Gordijn met een groep jongeren van de jongerenkoren uit Tubbergen voor een uitwisselingsbezoek in Tsjechië waren. In een klein plaatsje ver in het binnenland waren we op bezoek geweest bij een kindertehuis waar we ingezameld speelgoed hadden gebracht. Toen we weer buiten waren op straat kwamen we daar een bruiloftsstoet tegen, een stralend jong paar met hun gasten. Spontaan begonnen wij met onze jongeren voor hen te zingen, hetgeen erg werd gewaardeerd.

Wij feliciteerden hen en werden meteen uitgenodigd om mee te eten van de grote bruidstaart die in de stoet werd megedragen. Een fantastisch moment, waarop wij als vreemdelingen zomaar werden betrokken en binnengehaald in hun intieme familiefeest. Daaraan moest ik denken toen ik de oproep van de koning aan zijn dienaars in het evangelie las, om de mensen uit te nodigen van de straten en de pleinen om mensen uit te nodigen, wie maar wil komen op het bruiloftsfeest van zijn Zoon. Want de genodigde gasten hadden het laten afweten. Blijkbaar droegen wij wel het juiste kleed om te delen in de vreugde van het bruidspaar in Tsjechië, dat hun levensverbond, hun liefde, hun levensgeluk wilde vieren met de mensen die hen dierbaar waren. Iedereen die wil delen in de vreugde van het leven is in de Oosterse landen welkom.

Het gaat er wel anders dan wij ons, waar wij nauwkeurig selecteren wie er wel of niet uitgenodigd wordt voor een bruiloft. De tijd is inmiddels wel voorbij dat onze ouders bepaalden wie we moesten uitnodigen voor de bruiloft. Nee, de ooms en tantes, vaak de beste sponsoren, zijn niet meer de voornaamste gasten, de vrienden komen bij onze jongeren op de eerste plaats, daar is ook niets mis mee. Het bruidspaar bepaalt zelf wie er welkom is, wie het geluk van hun levensverbond met hen mag delen, maar we moeten wel het juiste bruiloftskleed dragen, zoals soms een bruidspaar de gewenste dressingscode op hun uitnodiging vermeldt. Want je wilt graag uitstralen dat je samen iets met hen deelt, dat je bij elkaar hoort.

Beste medegelovigen, dan komen we ook dicht bij de boodschap die de Schriftlezingen vandaag uitdragen. Want daar gaat het ook over een huwelijksverbond, een huwelijksakte, dat God ooit sloot met zijn volk, om de schepping, aarde, al wat het leven biedt en schenkt aan vreugde, aan oogst, maar ook aan zorgen en verdriet, samen met elkaar te delen. Alles delen met elkaar: vreugde en verdriet, brood en wijn, armoede en rijkdom. Dan kan het leven een feest worden, een bruiloftsfeest waarbij de tafel rijkelijk gedekt is. Een tafel die gedekt is over heel de aarde, waar mensen alles inbrengen wat ze hebben, dan staan er spijzen en dranken op tafel in overvloedige mate en van hoge kwaliteit, ruim voldoende voor een heerlijk feestmaal, waarin niemand in de wereld meer honger lijdt. Want we delen alles wat we hebben en zijn: eten, drinken, brood en wijn, onderdak en kleding, vreugde en kennis.

Dat is de droom die de profeet Jesaja beschrijft in zijn visioen, dat is ook waar Jezus van droomde in zijn tijd. Maar daar moet je wel iets voor doen, je moet het juiste kleed dragen, je moet bereid zijn om je handen leeg te maken, je akker en handel los te laten, je bezit te willen delen, je egoïsme los te laten, je gehechtheid aan eigen bezit te willen inruilen voor solidariteit. En onze volle agenda met allerlei verplichtingen waarmee we ons zelf hebben opgezadeld, even te laten voor wat het is, om ons te bekommeren om onze medemens, om alles wat we hebben aan liefde, kennis, rijkdom, bezit en creativiteit met elkaar te delen.

Dan is er geen honger meer in de wereld, hoeven mensen niet meer te vluchten voor oorlog en geweld, zijn de meisjes in onze wereld veilig en kunnen we ze gewoon veilig buiten laten fietsen de vrijheid tegemoet, is er in het rijke Nederland geen voedselbank meer nodig, worden mensen niet onnodig psychisch belast door de werkdruk van de samenleving en de sociale media, kennen we in onze samenleving geen "losers" meer, is er voldoende zorg en aandacht voor de ouderen en kwetsbaren in onze samenleving.

Voor dat levensfeest dat God met ons wil vieren, moeten we in de juiste stemming zijn, een gepast kleed dragen, het kleed van solidariteit en mededogen, het kleed dat het patroon draagt van recht, vrede en solidariteit, het kleed waar de glans van naastenliefde van afstraalt. Dan ben je welkom over de grens van je eigen cultuur, ras, religie en land heen om het levensgeluk met elkaar te vieren aan een overvloedig gedekte levenstafel.

Een utopie in onze wereld?

Kom, laten we allen onze eigen bescheiden bijdrage leveren door ons elke dag te bekleden met het juiste levenskleed. Dan zal het ons en niemand iets ontbreken!

Amen.

De Lutte, 15 oktober 2015

Pastor Jan Kerkhof Jonkman